

indtil 20 Rbd. for Handlende og deslige større Næringsdrivende, og indtil 10 Rbd. for Haandsværkere og deslige mindre Næringsbrugere. Denne Kjendelses Størrelse bestemmer Magistraten. Er Nogen utilfreds med dennes Bestemmelse, kan Sagen paaklages for Amtmanden, ved hvis Afgjørelse det har sit Forblivende. Kjendelsen forfalder til Betaling med $\frac{1}{4}$ den første Dag i hvert Dvartal. vedtoges eenstemmigt med 70 Stemmer.

4) Lovforslagets § 2 med de nu vedtagne Forandringer saalydende:

De Næringsbrugere, som i Henhold til § 1 have taget Borgerskab i Aalborg, vedblive dog i enhver Henseende, og navnlig med Hensyn til Erlæggelse af Skatter og Afgifter og Deeltagelse i de communale Byrder, at ansees som henhørende til Aalborg Commune. Derhos have de at erlægge til Nørresundby Commune de personlige Skatter og Afgifter, som efter de til enhver Tid gjældende Regler paalignes denne Communes Indvaanere, foruden hvad de maatte have at svare som Hartkornsbefiddere.

De personlige Byrder være de i den Commune, hvori de ere bosatte. Derhos skulle de, der have taget Bopæl i Nørresundby og som Folge deraf ikke kunne udføre deslige dem som Borgere i Aalborg Commune paahvilende personlige Byrder, være pligtige til Aalborg Byes Kæmnerkasse at svare en Kjendelse af indtil 20 Rbd. for Handlende og deslige større Næringsdrivende, og indtil 10 Rbd. for Haandsværkere og deslige mindre Næringsbrugere. Denne Kjendelses Størrelse bestemmer Magistraten. Er Nogen utilfreds med dennes Bestemmelse, kan Sagen paaklages for Amtmanden, ved hvis Afgjørelse det har sit Forblivende. Kjendelsen forfalder til Betaling med $\frac{1}{4}$ den første Dag i hvert Dvartal. vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

4) Udvalgets Forslag:

at istedenfor Lovforslagets § 3 sættes: De øvrige Bestemmelser, som denne Lov maatte gjøre fornødne, bemyndiges Regjeringen til at fastsætte ved et Regulativ. vedtoges eenstemmigt med 73 Stemmer.

Lovforslagets § 4 med de dertil stillede Ændringsforslag fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Jeg skal indskrænke mig til en ganske kort Bemærkning. Udvalgets Fleertal meente, og da vi desangaaende confererede med Ministeriet, saa tiltraadte dette ogsaa dets Antagelse, at det var rimeligt, at der hengif en Tid, inden denne Lov traadte i Kraft, men Udvalgets Fleertal kunde ikke antage, at den Tid, der forløber fra Loven kommer ud og til 1ste April, vilde være tilstrækkelig, saa kunde man ligesaagodt lade være at foreslaae nogen Udsættelse. Ligesaalidt kunde det findes rigtigt at udsætte Lovens Ikræfttræden i $\frac{1}{4}$ Aar, idet det dog vilde være besynderligt, om man til de nødvendige Forberedelser skulde behøve en saadan Tid, at man nødtes til at skyde Loven ud næsten i et Aar. Det meente derimod, at det navnlig med Hensyn til Flyttedagen, der jo falder i October Maaned, var rigtigt at lade Loven træde i Kraft i October 1856.

Indenrigsministeren: Hvad Spørgsmaalet angaaer om, fra hvilken Tid Loven skal træde i Kraft, saa er det aldeles ikke gjørligt, at den kan træde i Kraft 1ste April d. A.; thi Loven kan ikke gaae igjennem begge Thing og blive forelagt Hs. Majestæt til Stadfæstelse førend først i Marts, og knap en Maaned er sandelig meget for kort Tid til at udføre det, som er paalagt Regjeringen ifølge § 3. Det er altsaa efter min Mening ganske rigtigt, at den 1. October er sat som den tidligste Tid, til hvilken Loven skal træde i Kraft.

Table: Grunden til, at jeg har stillet det Forslag, at Loven skal udkomme d. 1ste April d. A., var den, at jeg i Udvalget ikke havde havt Leilighed til at høre den ærede Ministers Mening angaaende, naar Loven mulig kunde komme ud. Forslagsstillerne have i selve Lovforslaget holdt det Punkt aabent, naar Loven skulde komme ud; vi meente, at det kunde gøres til Gjenstand for en Forhandling mellem Udvalget og Ministeriet, men en saadan Forhandling om dette Punkt blev ikke foretaget i